

hvor Pensjonsberettigelsen skal begynde og hvor den skal ophøre; og der var saameget mere Dpfordring for Lovudkastet til at bringe dette Spørgsmaal paa Bane, som der jo var afvigende Forhold tilstede, idet endeel af den 4de Klasse, hvorom her tales, ifølge de gjældende Regler allerede vare pensjonsberettigede, de Dyrige derimod ikke. Det var altsaa ganske i sin Orden, at der i dette Sagelovudkast blev bestemt, hvilke af samtlige Officianter der skulde være pensjonsberettigede, hvilke der derimod kun for en Deel skulde være det og hvilke aldeles ikke. Men derimod har det slet ikke hjemme i en Sagelov at indlade sig paa at give Regler for Understøttelses- og Pensioners Størrelse og øvrige Udbetalingsvilkår. Det hører hjemme i en Pensjonslov for Underklasserne, og, ligesom der formodentlig inden søie Tid vil blive forelagt Rigsdagen et Forslag til Pensionering af de militaire Underklasser, er det ogsaa meget sandsynligt, at man kan komme til at give specielle eller almindelige Pensionerings- eller Understøttelseslove for de civile Underklasser; men man kan ikke med et Par Ord opstille en almindelig Pensjonsregel for saadanne Underklasser. Det vil nærmere fremgaae, naar Forslaget til en saadan Lov kommer frem, at det er en væsensfuld Sag at ordne dette Anliggende, og at det ikke kan udvikles i en 3—4 Linier.

Dette er den væsentligste Mangel ved de Herrers Forslag; jeg skal nu ved at gennemgaae Enkelthederne ogsaa paavise, hvorledes de ere komne til at begaae væsentlige Feil ved deres Forslag, som forøvrigt ikke kunne tilregnes dem, da det er ganske naturligt, at de, da de ikke ere nøie bekendte med Detailforholdene, maae begaae saadanne Feil, men det bestyrker, hvad jeg tidligere har anført, at det er mislykket at følge de Herrer ind paa et denne Sag uvedkommende Gebeet. Læger man altsaa de Herrers Forslag for sig, da er jeg enig med den ærede Ordfører i, at Hovedtanken eller Kjernen i Forslaget allerede tidligere er affemt, og at den Afstemning som er paaberaabt, i hvilken, der var en Minoritet af 21 Stemmer mod 22, angik et ganske andet Spørgsmaal end det, der er Gjenstand for dette Forslag. Det, der nærmest er at sammenligne hermed, er afgjort ved den betydelige Majoritet, som af

den ærede Ordfører er anført. Det er vel muligt, at endeel af de Medlemmer, som udtalte sig derimod under Sagens 2den Behandling, have gjort det af den Grund, at der var endnu flere Feil, hvad Detaillen angaaer, i det Forslag, som der var stillet, end i det nærværende, og det er allerede af den ærede Ordfører paapeget, hvorledes nogle af de Bilsfareiser, som ved Sagens anden Behandling vare komne ind i de paagjældende Vædringsforslag, ere her snerede; men der er endnu Tilstrækkeligt tilbage, der vil bevise Rigtigheden af, hvad jeg har anført, at man ikke skulde indlade sig paa at afstemme denne Materie, som Vædringsforslaget angaaer, under nærværende Sag. De Herrer have saaledes for det Første udtrykt det som en ganske almindelig Regel, at, naar de til 4de Klasse henhørende Betjente affædiges efter 10 Aars Tjeneste, skulde de være berettigede til Pension; disse Ord staae der vel ikke udtrykkeligt, men det ligger i, at der ikke staaer, at de kunne tilstaaes, men at der staaer de tilstaaes, altsaa er det virkelig en Ret, de ville faae, til at erholve Understøttelse. Det er ogsaa allerede udviklet af den af de ærede Forslagsstillere, som næstsidst havde Ordet, hvorledes der var tilstaaet dem herved ikke blot Udgang til Pension, saaledes som Tilfældet var ved et af de Vædringsforslag, som faldt ved Sagens anden Behandling, men en virkelig Ret. Er dette nu Tilfældet, saa er det dobbelt nødvendigt, at Betingelserne for at naae en saadan Ret bestemmes formuleres, og det Mindste, der kunde fordres, var vel at den betingedes af de samme Qualificationer, som ere opstillede i den almindelige Pensjonslov, er nemlig ikke blot, at Vedkommende have tjent i 10 Aar, men ogsaa, at de affædiges formedelst Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Marsag. Det har vist ikke været de ærede Forslagsstilleres Mening, men det bliver dog Lovens Indhold, hvis de Herrers Forslag gaaer igjennem, at en Underbetjent, som f. Ex. affædiges for Driffældighed efter at have tjent i 10 Aar, ikke desto mindre skal have Understøttelse; det ligger ligefrem i Forslaget, saaledes som det er motiveret af de ærede Forslagsstillere selv, at Vedkommende have ikke desto mindre, saasnart Forseelsen ikke er af den Beskaf-